

Til § 3.

Ved denne bestemmelse fastslås, at den del af det amtskommunale udskrivningsbehov, der hidtil er blevet dækket ved udskrivning på kommunerne, direkte skal pålignes skatteyderne som amtskommunal indkomstskat. Dette vil medføre en relativ forøgelse af beskatningen i kommuner med godt indkomstskattegrundlag (typisk bykommuner).

Til § 4.

Det foreslås, at pligten til at svare amtskommunal indkomstskat skal påhvile den samme kreds af personer, der er undergivet kommunal indkomstskattepligt.

Til § 5.

Denne bestemmelse fastslår, til hvilken amtskommune den amtskommunale indkomstskat skal svares, d. v. s. at der på samme måde som for den kommunale indkomstskat skal udfindes en skattekommune, hvis udskrivningsprocent skal lægges til grund ved beregningen af den amtskommunale indkomstskat.

Da Københavns og Frederiksberg kommuner ikke henhører under nogen amtskommune, foreslås personer, der har disse kommuner som skattekommuner, fritaget for amtskommunal indkomstskat. I disse kommuner dækkes de „amtskommunale“ udgifter jo over den kommunale udskrivning.

I overensstemmelse hermed foreslås det ligeledes, at udrejste personer, der efter bestemmelserne i den kommunale indkomstskattelovs § 2, stk. 4, i stedet for kommunal indkomstskat skal svare et statskassen tilfaldende beløb, der beregnes efter Københavns kommunes skatteregler, heller ikke skal svare amtskommunal indkomstskat.

Til § 6.

Medens der kan blive tale om fordeling mellem kommuner af den kommunale indkomstskat i tilfælde, hvor en skattepligtig tager ophold i en anden kommune, foreslås det af praktisk administrative grunde, at den amtskommunale indkomstskat altid udelt skal tilfalde vedkommende amtskattekommune.

Til § 7.

Da det næppe kan udelukkes, at der i sjældne tilfælde kan opstå tvivl om, hvilken amtskommune der er en persons amtskattekommune og dermed berettiget til vedkommendes amtskommunale indkomstskat, foreslås der åbnet adgang til at få tvivlsspørgsmål herom afgjort af indenrigsministeriet.

Til § 8.

Medens kommunerne i et vist omfang har adgang til at anvende personfradrag, der er lavere end dem, der gælder ved statsskattens beregning, må det anses for ubetænkeligt at foreskrive, at statens personfradrag altid skal anvendes ved beregningen af den amtskommunale indkomstskat, d. v. s. at statens skalaindkomst lægges til grund.

Til § 9.

De foreslåede regler for beregningen af den amtskommunale udskrivningsprocent svarer ganske til dem, der gælder for beregningen af den kommunale udskrivningsprocent.

Til § 10.

En række af de bestemmelser, loven om kommunal indkomstskat indeholder vedrørende skatteopkrævning m. v., bør umiddelbart finde anvendelse på den amtskommunale indkomstskat.

De bestemmelser, der foreslås overført, er kilde-skattelovens opkrævningsregler, reglerne om lempelse af skatten samt om virkningerne af urigtig selvangivelse m. v.

Til § 12.

Som nævnt under bemærkningerne til § 10 foreslås den amtskommunale indkomstskat opkrævet på samme måde som den kommunale indkomstskat, d. v. s. at skattebeløbene indgår til statskassen. Til gengæld vil de enkelte amtskommuner hver måned af statskassen få udbetalt et beløb svarende til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for amtskommunen til enhver tid gældende overslag udgør dens indtægt ved amtskommunal indkomstskat.

Da den amtskommunale indkomstskat skal træde i stedet for de af kommunerne hidtil ydede bidrag, foreslås det, at disse bidrag skal bortfalde i det omfang, forfaldstiden indtræder efter 1. januar 1972, d. v. s. at sidste fjerdedelsrate af bidraget for skatteåret 1971-72 bortfalder.